

Богъ знае, какво ми е Азъ по обичвахъ, да ми ся е, Богъ знае, какъвъ губитакъ случилъ въ къщи-тъ, нежели дѣто съмь отреденъ за тѣзи работѣ; но знамъ, какъ ще ны посрещне свирѣ-пый Голосъ съ дивъ погледъ, и тутакси ще ны попыта: погубихте ли и неж и дете-то ѝ?

Хансъ. Оставися, моля ти ся, отъ проклета-го Голоса, та хиляда пѣти ще бѣдешъ по радостенъ и по веселъ, когикакъ ся промислишь, че си помогналъ на невинни и незлобиви души. Знай, че сѣкій, кой то струва добро, за добро ся и надѣва.

Хунсъ. Хайде нека бѣде, както ты желаешъ, азъ ще ся склоня; — но нека ни ся закълне Гра-фица-та, че никоги, догдѣ е жива, неще да излѣзе отъ горѣ-тъ, а чи тогава да ѝ заведемъ въ пус-тиня. А друго, да ми ся закълнешъ и ты, какъ не-щешъ да мя издадешъ.

Хансъ. Азъ ты ся заклевамъ съ драгѣ-тъ си душѣ, да не види душа-та ми лице-то божіе, ако продумамъ нѣкому за това дѣло: О, какъ ми сега играе сърце-то отъ радость.

Хунсъ. Инди добръ, а ты подигни Графица-тъ — *(Хансъ ѝ подига, и тя дойде при себе си)*.

Графица-та. Пуснете мя — пуснете — да у-мрѣ.

Хансъ. Дойдете при себе милостива и пре-добра Графице; милостивый Богъ е ублажилъ на-ше-то сърце, и вамъ е харизалъ животъ-тъ.

Графица-та. *(Става и погледва на Ханса)*. Да ли си ты Ангелъ въ видъ челоуѣческій, кой то мя обрадувашь съ такъвъзи радостенъ гласъ; да ли е то истина?